

Posudek vedoucí
Bakalářské práce
Gabriela Kertesová

Horní zahrada českokrumlovského zámku

Jak napovídá název bakalářské práce, zaměřila se Gabriela Kertesová na historii a vývojové fáze tzv. Horní zahrady krumlovského zámku, založené v 17. století za knížete Jana Kristiana z Eggenberku a později upravované za Adama Františka, Josefa Adama a konečně i Josefa II., knížat ze Schwarzenberku.

Podobu zahrady v průběhu staletí zachytila řada kreseb, které dokládají metamorfózy zahrady od barokní přes rokokovou až romantickému anglickému parku v 19. století. Součástí zahrady jsou dodnes i drobné zahradní architektury hudebního pavilony a letohrádku Bellarie, díla architekta Andrei Altomonteho a malířů Lederera a Prokyše.

Gabriela Kertesová se ve svém pojednání mohla zčásti opřít o řadu českých, německých a francouzských architektonických i materiálových publikací, které čerpají z bohatých fondů krumlovského archivu.

Nejdůležitějším pramenem pro poznání krumlovské Horní zahrady se však ukázaly být dochované plány zahrady z 18. a 19. století, které Gabriela Kertesová podrobila analýze a použila i pro srovnávací studie a ze kterých se jí daří podobu zahrady v jejích historických proměnách spolehlivě dokumentovat.

V předložené bakalářské práci nechybí ani obligátní historie krumlovského zámku, jehož součástí zahrada je a pojednání o jeho majitelích, stejně tak jako biografické medailonky umělců, kteří se na utváření zahrady podíleli.

Samostatnou a podnětnou kapitolou práce je i zkoumání zahrady v kontextu českých a moravských zámeckých parků, stejně tak jako i pojednání o krumlovských zahradách pod zámek, které Horní zahradě předcházely. Závěry Gabriely Kertesové jsou spolehlivě dokumentovány a doloženy bohatým obrazovým materiálem.

Marginální chyby bychom našli při čtení plánových legend (Hütschenteichl je potřeba číst jako Huchenteichl = Hlavatkový rybník) a v jazykové vrstvě – názvy kardinálních ctností Lásky, Víry a Naděje – bude lépe psát na začátku slova s velkými písmeny. Reprodukce plánů zahrady bych raději viděl ve větším formátu a práci o Horní zahradě by určitě neuškodilo

zaujmout stanovisko k jejímu dnešnímu využití jako jeviště letního divadla s jeho otáčivým hledištěm.

Závěrem je nutné ještě jednou vyzdvihnout přesvědčivou i když střízlivou argumentaci Gabriely Kertesové. Svoji práci vybavila spolehlivým poznámkovým aparátem a doplnila reprezentativním obrazovým materiálem.

Bakalářskou práci Gabriely Kertesové **doporučuji k obhajobě** a hodnotím predikátem „výborně“.